

Sygn. akt III Cz 715/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz

SR (del.) Lidia Czapla

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 września 2018 r. w G.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą z B.

przeciwko dłużniczce J. M.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie wniosku dłużnika o obniżenie opłat egzekucyjnych określonych w postanowieniu z dnia 19 września 2016 roku wydanym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. M. Z. w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym pod sygn. akt Km 10143/12

na skutek zażalenia dłużniczki

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 18 września 2017 r., sygn. akt I Co 1540/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Lidia Czapla SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 715/18

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 1. postanowienia z 18 września 2017r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach oddalił wniosek dłużniczki o obniżenie opłaty stosunkowej ustalonej postanowieniem komornika z 19 września 2016r. w sprawie o sygn. akt Km 10143/12 na kwotę 56,06 zł, na postawie art. 49 ust. 10 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji a contrario. Uzasadniając wskazał, że dłużniczka domagała się obniżenia tej opłaty do wysokości minimalnej, tj. 1/20 miesięcznego wynagrodzenia z uwagi na trudną sytuację materialną, nieznacznym nakład pracy komornika oraz nadmierną wysokość ustalonych opłat egzekucyjnych. W ocenie Sądu Rejonowego kwota należnej komornikowi opłaty stosunkowej nie mogła zostać uznana za wygórowaną, gdyż stanowi około 3% miesięcznego wynagrodzenia i jest adekwatna do zakresu czynności i nakładu pracy komornika.

Żażalenie na to rozstrzygnięcie złożyła dłużniczka. Wskazywała, że komornik prowadzi przeciwko niej kilka postępowań egzekucyjnych i w każdym z nich podejmował te same czynności. W jej ocenie, nakład pracy komornika był niewielki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło zostać uwzględnione.

Instytucja obniżenia opłaty egzekucyjnej przewidziana w art. 49 ust. 7 - 10 u.k.s. i e. ma charakter wyjątkowy. Powinna być zatem stosowana w przypadkach szczególnie uzasadnionych, gdy obciążenie dłużnika opłatą egzekucyjną w pełnej wysokości wzbudzałoby wątpliwości natury słusznościowej. Intencją ustawodawcy wprowadzającego omawianą regulację było zapobieganie ustalaniu bardzo wysokich opłat stosunkowych, w sytuacjach gdy prowadzenie egzekucji roszczenia znacznej wartości (determinujące bardzo wysoką opłatę stosunkową) nie jest czynnością długotrwałą i złożoną. W zakresie objętym omawianą regulacją pozostają też sytuacje, gdy wartość świadczenia pozostałego do wyegzekwowania nadmiernie, w stosunku do poczucia słuszności, zawiąza należną komornikowi opłatę. Nadto, kolejną – jakkolwiek niekoniecznie łącznie występującą – przesłanką miarkowania opłaty jest sytuacja majątkowa dłużnika, w tym wysokość jego dochodów.

Z analizy akt sprawy o sygn. Km 10143/12 wynika, że w toku postępowania egzekucyjnego komornik dokonał zajęcia wierzytelności i poszukiwania majątku dłużniczki. W tym też celu podjął czynności terenowe. Nadto, wszczął egzekucję z nieruchomości, przyłączając w tym zakresie sprawę do sprawy wiodącej o sygn. akt Km 4996/12. Dodatkowo, sporządził projekt podziału sumy uzyskanej z egzekucji.

Okoliczności te prowadzą do wniosku, że brak jest podstaw do miarkowania ustalonej przez komornika opłaty stosunkowej w wysokości 56,06 zł. Kwota ta nie jest wygórowana w kontekście podjętych w postępowaniu egzekucyjnym czynności. Zwrócić należy uwagę, że to dopiero działania komornika doprowadziły do wyegzekwowania należności i postawa dłużnika niespełniającego dobrowolnie świadczenia nie może być w toku postępowania sądowego premiowana.

Również sytuacja majątkowa dłużniczki nie uzasadniała obniżenia ustalonej przez komornika opłaty. Dłużniczka nie przedstawiła bowiem w toku postępowania żadnych argumentów świadczących o niemożności jej poniesienia, ograniczając się jedynie do zgłoszenia w piśmie inicjującym postępowanie wniosku o obniżenie tej opłaty.

Z tych względów zażalenie dłużniczki podlegało oddaleniu jako bezzasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

SSR del. Lidia Czapla SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Barbara Braziewicz